

Kokkolan Purjehtijat

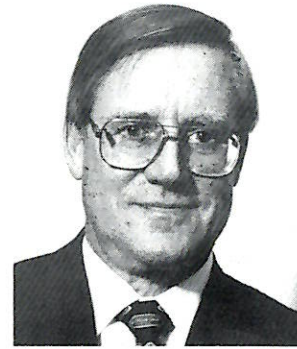
"Kaikki paitsi purjehdus on turhaa", väittää Lasse Mårtenson laulussaan. Kokkolan Purjehtijoiden jäsenkunnasta moni varmaankin yhtyy laulun tekijän väitteeseen. Meri, vene ja vapauden tunne; enempiä ei elämässä tarvitakaan.

Kokkolan Purjehtijat saavuttaa kunniakkaan 50 vuoden iän. Lukuisat ovat ne kokkolalaiset, nuoret ja vanhemmat, jotka ovat kuulleet meren ja aaltojen kutsun sekä etsittyneet Kokkolan Purjehtijain riveihin. Purjehdus on kautta aikain ollut kokkolalaisten suosimien urheilulajien kärkipäässä. Kauhunkilailaisten mieli on halannut Sannanrannalle tuulia haistelemaan ja aaltojen kuljetettavaksi joko pienellä jollalla taikka isommalla veneellä. Maakravun onneksi omaa venettäkin ei aina tarvita, sillä kokkolalainen veneilijä voi ottaa vieraanvaraisesti rannalla ruikuttajatkin mukaan merelliseen seikkailuun.

Kokkolan Purjehtijat on vuosien varrella nostanut kiitettävällä tavalla Kokkolan merikaupungin mainetta erilaisten kilpailujen järjestäjäseurana. Kokkolan kaupungin puolesta kiitän Kokkolan Purjehtijain aktivisteja siitä suuriarvoisesta työstä, millä kotikaupunkimme nimi on nostettu purjehtijoiden ja veneilijöiden tietoisuuteen. Kokkolan Purjehtijat ovat kiitoksen ansainneet myös nuorisotyöstään. Nuorten hyväksi tekemänne työ on monessakin mielessä arvokasta. Ne taidot, joita seuran piirissä nuorille opetetaan, ovat elintärkeitä merellä liikkuville ja opettavat nuoria myös sosiaaliseen kanssakäymiseen. Näiden taitojen merkitystä ei liikaa korosteta.

50 vuotta vuoroin tuulessa, vuoroin tyvenessä. Toivon Kokkolan Purjehtijoille myötätuulta tulevinakin vuosikymmeninä. Säilyköön rakkaus mereen ja elintärkeät merenkulkijan taidot kaikkien jäsenien kunnia-asiana.

Antti Isotalus
Kaupunginjohtaja

Kommodorin tervehdys

Yli viisikymmentä vuotta sitten eräät kokkolalaiset purjehduksesta kiinnostuneet henkilöt päättivät jo varmaan pitkään mielissä olleen ajatuksen toteuttamisesta. Kokkolaan oli saatava suomenkielinen purjehdusseura jalon merellisen harrastuksen edistämiseksi.

Kokkolan Purjehtijat ry, joka kokkolalaisten keskuudessa tunnetaan kirjainlyhenteestään "KOOPEE" on tämän ajan resurssiensa mukaan toteuttanut sääntöjensä 2 §:ää, minkä mukaan yhdistyksen tarkoituksena on herättää ja ylläpitää harrastusta purjehdus-, soutu- ja moottoriveneurheiluun, kehittää jäsentensä tietoa ja taitoa purjehduksessa, merenkulussa ja merimiestaidossa, edistää merikelpoisten alusten rakentamista, hoitoa ja käyttämistä sekä ylläpitää jäsentensä keskuudessa hyvää toverihenkeä ja oikeaa purjehtijamieltä.

Kun itse sain purjehduskärpäsen pureman jo pikkupoikana, tarkemmin sanottuna vuonna 1957 ja pääsin lajin pariin eri veneiden miehistössä, olin heti vakuuttunut, että harrastus on elinikäinen.

Tuohon aikaan yhteiset kilpailut "ison veljen" GSF:n kanssa rajoittuivat alku- ja loppukesästä nk. avoimiin purjehduskilpailuihin ja keskikesän vuosipurjehduksiin. Viikkokilpailut olivat vain seurojen omille jäsenille. Harjoittelun ja kilpailukokemuksen hankkimiseksi molemmat seurat aloittivat kaikkien paikkakunnalla järjestettävien purjehdusten osalta yhteistoiminnan vuonna 1959. Yhteistyö GSF:n kanssa on vuosien varrella tiivistynyt ja on ollut mielestäni molempia hyödyttävää kilpailujen järjestelyissä ja talvisin yhteisinä purjehduksen teemaitoina.

Olemme voineet todeta "häätopelesta" toivuttuamme, että saimme hyvän naapurin, jonka kanssa yhteistoiminta on ollut molempien toimintaa tukevaa ja mahdollisuuksia antavaa. Siitä haluan kiittää Villa Elban hallitukselle ja toimihenkilöille.

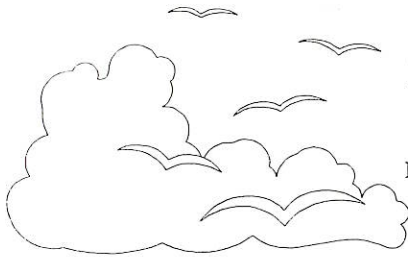
Seuramme jäseniä haluan kiittää kommodorikaudellani osoitetusta yhteishengestä, meilte suurien hankkeiden, kuten saunahuoltorakennuksen rakentamisesta, päärakennuksen peruskorjauksesta ja toimintamme jatkuvuuden kannalta tärkeimmän eli sataman rakentamisesta sellaiseksi, että myös syväköliset veneet voivat rekisteröityä seuraamme ja käyttää sen tarjoamia laituripalveluja.

Kilpapurjehdus on harmikseni viime vuosien aikana menettänyt harrastajiaan virkistys- ja matkapurjehdukselle. Kilpapurjehdukseen tarkoitetut veneet eivät tietenkään voi tarjota samoja mukavuuksia kuin modernit matkaveneet, joiden suunnittelussa tilaratkaisut ovat purjehdusominaisuuksia tärkeämpiä. Muistutan kuitenkin, että ainoastaan kilpailemalla voi oppia purjehtimaan hyvin ja nopeasti. Vetoankin "huvipurjehduksen" puolelle siirtyneitä palaamaan takaisin noudattamaan keväisin vahvistettavaa purjehdusohjelmaa. Olen varma, että näin purjehdusmailien määrä kasvaisi kesän aikana toisiin lukemiin ja tehty investointi tulisi paremmin hyödynnettyä.

Toivotan kaikki purjehduksesta ja merenkulusta kiinnostuneet seuraamme hyvän ja virkistävän harrastuksen pariin.

Pekka Tschokkinen
Kommodori

Kokkolan Purjehtijat ry 1946 - 1996

Lokakuun 7. päivänä 1996 tulee kuluneeksi 50 vuotta Kokkolan Purjehtijat ry:n perustamisesta. Puoli vuosisataa ei sinänsä ole purjehdusseurojen historiassa kovinkaan merkittävä taival, sillä onhan purjehdus cräs vanhimmista järjestäytyneistä urheilulajeista. Björneborgs Segelförening perustettiin jo vuonna 1856 - jo 140 vuotta sitten. Itse asiassa 1861 rekisteriin merkitty NJK - Nyländska Jaktklubben on vanhempi, mutta erinäisistä rekisteröintiongelmista johtuen perustamisvuodeksi on jäänyt 1861. Gamlakarleby Segelförening perustettiin 1872 ja on ikäjärjestyksessä neljänneksi vanhin maamme purjehdusseura edellämainittujen ja Airisto Segelsällskapin jälkeen.

Kokkolalaisella purjehdusurheilulla on siis mahtavat perinteet vaalittavana.

Siitä huolimatta, että Kokkolan Purjehtijat perustettiin vasta 1946, oli purjehduksen harastus levinnyt kaupunkimme suomenkielisten keskuuteen jo paljon aikaisemmin. Vanhoista GSF:n kilpailupöytäkirjoista löytyy sellaisia tunnettuja suomalaisia nimiä kuten Wennonon ja Pohjanpalo. Näistä Väinö Wennonon on toiminut GSF:n kommodorina 1917-19 ja Tuomas Pohjanpalo on puolestaan kutsuttu GSF:n kunniajäseneksi vuonna 1932.

"Merelle pelastetut" ihmiset ovat saman erikoislaatuisen hengen läpitunkemia ja niin täälläkin tultiin hyvin toimeen yhden seuran puitteissa aina viimeisiin sodan vuosiin asti. Ne toivat kuitenkin muassaan melkoisen kielellisen rakennemuutoksen ja pian kävikin ilmeiseksi, että tarvitaan toinenkin seura ajamaan purjehdusurheilun asiaa yhden sijasta. Tähän vaikutti myös purjehduksen voimakas leviäminen 1940-luvun puolessa välissä.

KP perustetaan

Kokkolan Purjehtijain perustavan kokouksen pöytäkirja kuuluu kokonaisuudessaan seuraavasti:

"Pöytäkirja kirjoitettu Kokkolan Purjehtijat ry -nimisen yhdistyksen perustavassa kokouksessa 7.10.1946 alkaen klo 19.30, Kokkolassa Keski-Pohjalaisten Klubilla. Läsnä oli 30 henkilöä.

1 §

Kokouksen avasi johtaja Reino Karelmo selostaen samalla niitä syitä, jotka ovat antaneet aiheen perustavan kokouksen koolle kutsumiseksi. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin avaja ja sihteeriksi johtaja Sulo Peltoniemi.

2 §

Lyhyen keskustelun jälkeen päätettiin yksimielisesti perustaa paikkakunnalle purjehdusseura, jonka nimeksi hyväksyttiin "Kokkolan Purjehtijat ry" ja jonka kotipaikka on Kokkolan kaupunki.

3 §

Jäseniksi yhdistykseen kirjoittautuivat liitteessä no 1 mainitut henkilöt.

4 §

Yhdistyksen jäsenmaksuksi v. 1947 vahvistettiin: ainajäsenet 5000,-, vuosijäseniltä 300,- sekä liittymismaksuksi 500,-. Naisilta liittymismaksuksi 300,- ja junioreilta 200,-. Vuosimaksuksi naisille määrättiin 200,- ja junioreille 100,-.

5 §

Luettiin tilaisuutta varten laaditut mallisäännöt, jotka hyväksyttiin liitteen no 9 mukaisessa muodossa yhdistyksen säännöiksi.

6 §

Yhdistyksen sääntöjen tultua hyväksytyiksi ja jäsenilmoittautumisen tapahduttua julisti puheenjohtaja kokouksen yhdistyksen vuosikokoukseksi, minkä jälkeen käsiteltiin sääntöjen 9 §:n määräämät asiat.

7 §

Pöytäkirjan tarkastajiksi valittiin herrat K. Nuotio ja E. Körni.

8 §

Yhdistyksen kommodoriksi valittiin johtaja Reino Karelmo, varakommodoriksi johtaja Kaarlo Syväoja ja hallituksen muiksi jäseniksi kultaseppä O. Niemi, liikemies K. Mäki, tekn. joht. U. Lähde, maalarimestari H. Väinö ja metsänhoitaja U. Varsta.

9 §

Tilintarkastajiksi valittiin pankinjohtaja V. Hiltunen ja johtaja Olavi Uitto.

10 §

Yhdistyksen perustamisasiakirjan allekirjoittajiksi valittiin hallitus kokonaisuudessaan.

KOKKOLA

Kokkolaan perustettu

suomenkielinen purjehdusseura.

Maanantaina pidettiin Kokkolassa Keskipohjalaisten klubilla Kokkolan Purjehtijain perustava kokous. Kokouksessa oli runsaasti osanottajia. Johtaja R. Karelmo selosti aluksi niitä syitä, jotka ovat antaneet aiheen suomalaisen purjehdusseuran perustamiseen Kokkolaan. Kokouksen avaja valittiin sen puheenjohtajaksi ja sihteeriksi johtaja S. Peltoniemi. Lyhyen keskustelun jälkeen päätettiin yksimielisesti perustaa suomenkielinen purjehdusseura Kokkolaan, jonka nimeksi hyväksyttiin Kokkolan Purjehtijat. Yhdistykselle hyväksyttiin säännöt sekä määrättiin jäsenmaksun suuruus. Johtokuntaan valittiin kommodööriksi R. Karelmo, varakommodööriksi johtaja K. Syväoja, johtokunnan muiksi jäseniksi liikemies K. Mäki, maalarimestari H. Väinö, kultaseppä O. Niemi, teknillinen johtaja U. Lähde ja metsänhoitaja U. Varsta. Tilintarkastajiksi valittiin pankinjohtaja V. Hiltunen ja johtaja O. Uitto. Valittujen asiointien jälkeen keskusteltiin tulevista toimintamuodoista.

Kokouksen puolesta
Urho Lähde

Perustamissopimuksen ovat allekirjoittaneet seuraavat henkilöt: Reino Karelmo, Kalle Mäki, Sulo Peltoniemi, Einari Körni, L.K. Virrankoski, Erkki Anttila, A. Heikinaro, Jouko Arranto, T. V. Hakala, M. Nikkanen, Urho Lähde, Kaino Nuotio, Antti Morri, Olavi Uitto, Yrjö Koponen, Felix Korhonen, Eevert Kekkonen, Eugen Peltola, H. Väinö, Evald Väinö, Kaarlo Syväoja, V. Hiltunen, Lauri Puutio, Valto Orell ja Harri Saarinen.

Salama-veneiden SM-kilpailut

Muuten 1950-luku oli tasaisen, joskin hiljaisen nousun aikaa purjehdustoiminnassa ja suurimmaksi toiminnan vilkastumisen esteeksi jouduttiin jatkuvasti tunnustamaan majoongelma. Kilpailukausi 1958 oli ollut jälleen vilkas ja etenkin salama-luokka eli hyvässä myötätulessa. Tältä pohjalta seuran johto päätti anoa salamien SM-kilpailujen järjestämisoikeutta, vaikka Kokkolassa ei sellaisista aikaisemmin ollutkaan kokemusta.

Joulukuussa 1958 saapui kirje liitosta:

"Täten saamme ilmoittaa, että liittohallitus on kokouksessaan kuluvaan kuun 13. päivänä hyväksynyt anomuksenne saada järjestää vuoden 1959 Suomen mestaruuskilpailut Lightningluokassa. Hans Dittmar".

Tämä pani vauhtia uusiin majasuunnitelmiin. Rakennusmestari Eugen Peltolalta pyydettiin piirustukset ja maistraatilta anottiin rakennuslupa. Tämä saatiinkin 25.5.1959. Kilpailuajankohdaksi oli jo sovittu heinä-elokuun vaihde, joten turhan paljon aikaa ei rakentamiselle ja muille tarpeellisille valmisteluille jäänyt. Onneksi seuran johtokunta koostui aikaansaavista miehistä, joilla kaikilla oli kokemusta itse purjehtimisesta ehkä rahastonhoitaja Mauno Mynttiä lukuunottamatta. Sihteeri Joel Pulkkinen oli itseoikeutettu rakennustöiden johtaja ja varakommodori Martti Muromaa otti harteilleen kilpailujohtajan vakanssin.

Maja valmistui kisojen aattona, sillä avajaisjuhla oli yhtäaikaan SM-osanottajien tervetuliaistilaisuuden kanssa torstaina 30. heinäkuuta.

Kilpailut kiinnostivat niin paljon kokkolalaisia purjehtijoita, että tänne hankittiin peräti 5 uutta venettä. Kun kuitenkin harjoittelu oli rajoittunut vain muutamaan kilpailuun, eivät isännät oikein pysyneet vieraiden vauhdissa ja etenkin spinaakkerin käsittelyssä oltiin paljon jäljessä. Loviisalaiset veivät kaikki mitalisijat, mutta Erkki Aholan ohjaama Hula sijoittui tasapisteissä kolmannen kanssa neljänneksi.

Järjestelyt onnistuivat erinomaisesti ja etenkin kilpailulautakunnan puheenjohtaja Martti Muromaa teki hyvää työtä mm. protestikäsitelyssä. Vieraat olivat tyytyväisiä.

Uusi maja viikkoa ennen vihkiäisiä heinäkuun lopulla 1959.

Haít tulevat

Seuran ensimmäinen vene lience ollut Reino Karelmon hai Sinikka ja pari muutakin oli merkittynä venerekisteriin vielä 1950-luvulla. Purjehduskauden alussa 1960 merkittiin venerekisteriin Joel Pulkkisen Joutsen ja Jalo Telimaan Vinga. Syksyllä, varsinaisen purjehduskauden jo päätyttyä, hankki Erkki Ahola Tuulan. Talvella 1961 tulivat hailaivastoon Olli Telimaan Sinikka ja Eero Savolaisen Riitta.

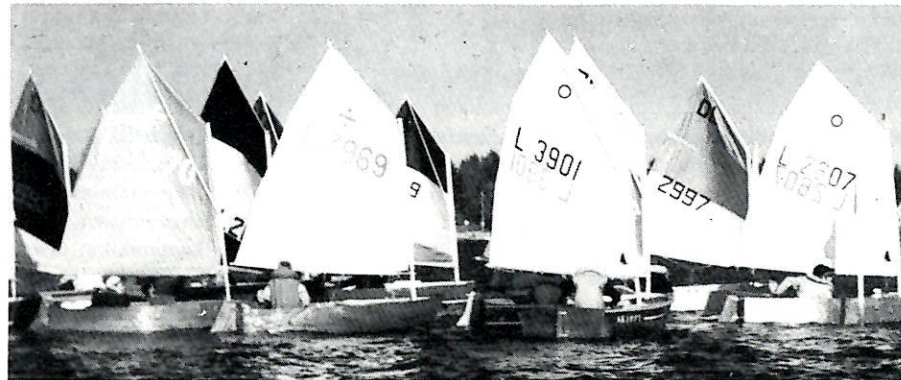
Näistä Erkki Ahola on ollut uskollinen hailaivastolle aivan viime vuosiin asti, jolloin luovutti ruorin poikansa Jukan käsiin. Eero Savolainen on edelleen aktiivi, nyt tosin H-veneensä peräsimessä. Heikki Vihanta tuli mukaan hiukan myöhemmin ja tänään ovat ahkerasti mukana Pekka Tschokkinen ja Jouko Ristiluoma. Kokonaisuutena hailaivastoa voidaan pitää KP:n menestyksekkäimpänä luokkana. 1960-luku oli vilkkaan kilpailamisen aikaa ja mukaan tulivat myös vierailut Perämeren toisella puolella Skellefteässä. 1962 saatiin vihdoin anniskeluoikeudet Elbaan.

Kilpailumenestyksistä on syytä mainita Hai Cupin ensimmäinen voitto 1969 Erkki Aholan ja Eero Savolaisen kipparioimana. Toinen Hai Cupin voitto tuli 1972 samojen miesten tuomana. Kesällä 1973 oli rekisterissä myös kolme H-venettä, joista tosin kahden kotisatama oli Kalajoella. Varsinainen kilpailutoiminta H-veneillä alkoi 1974, jolloin 11 veneen rakennusprojektissa olivat mukana Erkki Kalsson, Eero Savolainen, Jukka Ruoho ja Heikki Vihanta.

Junioritoiminta sai uutta puhtia talvella 1969, jolloin seuran piirissä rakennettiin parinkymmenen optimistijollan sarja. Näistä tosin suuri osa "liukeni" huvilakäyttöön, mutta kun vastaavanlaista innostusta löytyi myös GSF:n piiristä, nähtiin kesällä yhteisissä kilpailuissa yli 30:kin "opparia". Moni nykypurjehtija sai alkukoulutuksensa juuri tässä innostuneessa joukossa.

Hai Riitta miehistöineen - Eero, Raimo ja Katri Savolainen - Ratanin satamassa matkalla Skellefteästä Holmön kautta Vaasaan. Taustalla Sini.

Optimistipurjehtijoista on kehittyneet monta osaavaa tämän päivän purjehtijaa. Lähtökuvaa kesältä 1969.

